

Onko suomalainen turvapaikanhakijoiden auttaminen aina järjenmukaista?

YLE:n nettisivustolla esiintyi 27.9 yksitoista vuotta sitten Iranista Suomeen kiintiöpakolaisena saapunut Cyrus Jebraeil. Kuten tuhannet nykytilanteessa tulijat, hänkin saapui ensin Tornioon. Nykyään Cyrus toimii kielipalvelu-rytymisen toimitusjohtajana ja tulkkinä sanoen, ”olen suomalaisempi kuin moni muu”. Cyruk-sella on suomalainen vaimo, hän kalas-taa Tornionjoessa, käy talvisin pilkillä ja hiihtämässä. Iranilainen sanoo sen, mitä moni, itse asiassa suuri enemmistö suo-malaisista tässä tilanteessa: Hän uskoo, että tänne tulevien turvapaikanhakijoiden voi olla lähes mahdoton kotiutua tänne.

Jebraeil on kristitty ja hänellä on voimakkaat mielipiteet turvapaikanhakijoiden määrän kasvusta.

”Suomalaiset ovat ihania, mutta auttaminen ei ole ollut järjenmukaista.” Suu-rella osalla tänne tulijoista sopeutuminen on vaikeaa, jopa mahdotonta. ”Moni nä-kee, että tämä on se kriisi nyt. Tämä on vasta jäävuoren huippu. Silloin tulee olemaan hankalaa, kun halutaan kotouttaa heitä... Tämä vain syvenee, ja se on pe-lottavaa...”

On helppoa yhtyä hänen mielipiteisiin-sä. Kristittyinä Jabraeil joutui Iranissa vai-nottavaksi, koska perhe oli kääntynyt is-lamista kristinuskoon. Muutaman vuo-den jälkeen elämä alkoi olla liian hanka-laa. Oman hyvän sopeutumisensa suoma-laiseen yhteiskuntaan syyksi hän sanoo kristillisyyden. ”Kun tänne tulin, tiesin

minne mennä ja mistä saada kontakteja. Kenen kanssa voin oppia kieltä ja kult-tuuria.” Muslimille se epäilemättä onkin paljon vaikeampaa. ”Tänne sopeutumi-seen tarvitaan jotain, mikä yhdistää Suo-meen ja suomalaiseen kulttuuriin. Kaikil-la maahantulijoilla ei ole mitään sellaista.” Kristittyjen pakolaisten ottoa arabimaista puoltaakin heidän kulttuurinsa saman-tapaisuus verrattuna omaamme. Vaikka Suomi on hyvin maallistunut kansa, niin kristillisyyden tuki vielä vaikuttaa monilla elämän osa-alueilla.

Nykyisten muslimimaahantulijoiden suh-teen hän on – aivan syystä – hyvin epäi-

levä: ”Maailmat ovat kaukana toisistaan. Tämä tulee olemaan heille hirveän hanka-laa. Monet heistä – en sano, että kaikki – ovat tulleet tänne huhujen perusteella. Heidän odotuksensa ja jossain vaiheessa vaatimuksensa eivät ole, mitä pitäisi olla. He tulevat pettymään. Kieli on hyvin mo-nimutkainen ja vaativa. Kulttuuri on hy-vin erilainen. Sää, olosuhteet ja yhteis-kunnan rakenne ovat erilaisia.”

Kristilliset ja muslimi -arvot ovat eri-laiset. ”Suomalaisille anteeksi antaminen on perusasia, mutta toisissa kulttuureissa sitä ei ymmärretä. Rehellisyys, läpinäky-vyys ja ahkeruus ovat suomalaisia arvoja.

Iranin kristityt kokevat vainoa

Ne ovat kristillisiä arvoja. Suomen kansasta pieni osa käy kirkossa, mutta arvojen pohja on Raamatussa, jossa on kehoitettu tekemään työtä.” Vuonna 2011 Jabrael haki myös eduskuntaan.

Toki tulijoissa on niitä, joilla on todellinen tarve turvapaikasta. ”Heissä on ihmisiä laidasta laitaan, ihan kuin Suomessakin on kaikenlaisia ihmisiä. On ihmisiä, joilla on todellinen hätä ja ihmisiä, jotka ovat tulleet tänne huhujen perusteella.” Todellisia avuntarvitsijoita tulee auttaa. Mutta nykyinen, erityisesti nuorten, terveiden miesten massoittainen saapuminen vie aikaa ja varoja vielä suuremmassa tarpeessa olevilta. Näitä ihmisiä: sairaita, naisia, lapsia ym. heikompiosaisia tulisi hakea leireiltä ja käyttää resursseja heihin. Entä mistä ne miljoonat, joita nyt joudutaan käyttämään massamaahantulon kustannuksiin ja monen muuttajan kotimaahansa palauttamiseen, otetaan? Kuinka Suomen säästötalkoiden lopulta käy? Säästämmekö vain massamuuton kustannuksiin?

Ruotsissa viranomaiset ovat joutuneet tunnustamaan, että kaikkia maahantulojoita ei ole saatu rekisteröityä. Maassa on

monia ihmisiä, joista ei ole tietoa. Malmön tilanne, josta Shalom -lehtikin on kertonut, on surullisen kuuluisa. Kaupungin juutalaiset ovat joutuneet väistymään ja muuttamaan kodeistaan maahanmuuttajien vihamielisyyden edessä. Suomen ei pidä seurata tässä Ruotsin esimerkkiä, vaikka yksi ruotsalaisministeri taannoin opettikin pakolaisasiassa suomalaisia, että ”otimme 70 000 suomalaista sotolasta – Suomen kannattaisi muistaa historiansa”. Ulkoministeri Margot Wallströmltä menivät kuitenkin ”puurot ja vellit” pahasti sekaisin – suomalaiset lähettivät Ruotsiin turvaan pieniä lapsiaan, eivät nuoria aikuisia miehiään, jotka uhrasivat parhaat vuotensa maataan puolustaessaan. Ne, jotka jäivät eloon rakensivat sen jälkeen omaa maataan ja loivat perustan sen hyvinvoinnille. Nykyinen massamuuttotilanne ei mitenkään vastaa sitä! Sitäpaitsi kaikilla sotolapsilla ei Ruotsissakaan mennyt hyvin – osa koki kovaa kohtelua sielälkin.

Viime vuosina eräät poliitikot ja muut aktivistit ovat viljelleet aktiivisesti ”monikulttuurinen yhteiskunta” -termiä. Jokaisella todellisella kansalla on aina ollut ja tulee olemaan oma kulttuurinsa. Ei kan-

saa ilman omaa kulttuuria. Onko monikulttuurisuus pelkkää höpinää: kansa ilman kulttuuria, ilman perinteitä, ilman mitään omaa? Kyse on illuusiosta, jossa ajatellaan maailman muuttuvan paremmaksi, kun mitään kulttuuria ei korosteta. Näiden ajattelijoiden edustama yhteiskuntamalli ei ole toteutunut missään historian aikana. Suurten imperiumien ollessa vallassa niiden kulttuuri on aina nousnut hallitsevaksi. Joka ikinen kulttuuri, islamilainen mukaanlukien, haluaa korostaa itseään. Yhdellä kansalla tulee olla oma kulttuurinsa – ei ”monta kulttuuria”. Kansan sisällä voi sitten olla vähemmistöjä, joilla on täysi oikeus noudattaa omaa kulttuuriaan lakien ja sääntöjen puitteissa.

Jos emme arvosta emmekä aktiivisesti ylläpidä omaamme, toinen ottaa sen paikkan. Emme tarvitse ”monikulttuurista” yhteiskuntaa vaan meidän pitää säilyttää oma yhteiskuntamme, oma kulttuurimme ja siltä pohjalta taata maassamme myös muista kulttuureista tulevien turvallisuus. Nyt on aika ajatella ja keskustella aiheesta: mitä on suomalainen kulttuuri – mitkä arvomme ovat? □

